

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la

CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CÂNTĂRILOR LITURGICE ORTODOXE - ediția a VII-a -

pe care îl vom reorganiza, în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminica dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee.
URMĂTOAREA ȘEDINȚĂ SE VA DESFĂȘURA VINERI, 10 iulie, ORA 18.00.

De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie în

CLUBUL DE ȘAH pe care îl organizăm duminica, la ora 15.00.

DETALII și ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)

Biblioteca Parohială

*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te!*

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

***Alexandra Popa**, tel. 0720 606 820,
petite_sourire@yahoo.com

***Irina Dănilă**, tel. 0742 344 024,

Evoluția lucrărilor de consolidare la biserica noastră

Și în această săptămână au continuat în mod intens lucrările de consolidare și restaurare a bisericii noastre, desfășurate de echipa de constructori a S.C. SIMCREST S.R.L. - Bacău, condusă de Preot Inginer Ovidiu Manolache.

Conform celor declarate de domnul Gheorghe Irodiu, Șeful de lucrări la acest punct de lucru, s-au montat elemente de eșafodaj în interior, în partea naosului, s-a turnat beton în partea sudică a naosului, s-a executat zidărie de piatră și de cărămidă, s-au săpat șanțuri verticale în zidăria de piatră pentru elementele de rezistență aferente naosului și Sfântului Altar, s-a transportat manual moluzul și de asemenea au fost transportate noi materiale necesare (cherestea, fier, beton, agregate).

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRILOR PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
- implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori. **PROGRAMĂRI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII**

Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al acestei pagini.

Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

Bluze și elemente de vestimentație tricotate manual, împletituri etc. Modele și culori pentru toate gusturile la prețuri minime.

Persoană de contact:
Natalia Țurlea,
tel. 0232 315 912

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Luni, 29 iunie:

Sfinții Apostoli Petru și Pavel Duminica a treia după Rusalii

Pericopa evanghelică a acestei duminici: (Matei VI, 22-33)

Grafică realizată de Miruna-Ioana Ștefan

“Cei ce sunteți între apostoli mai întâi pe scaun șezători și lumii învățatori, Stăpânului tuturor rugați-vă, pace lumii să dăruiască și sufletelor noastre mare milă”.

Troparul Sfinților Apostoli Petru și Pavel

- 22. Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat.
- 23. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult!
- 24. Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona.
- 25. De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce veți îmbrăca; au nu este sufletul mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?
- 26. Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitnițe și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de presus decât ele?
- 27. Și cine dintre voi, îngrijindu-se poate să adauge staturii sale un cot?
- 28. Iar de îmbrăcăminte de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc.
- 29. Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia.
- 30. Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?
- 31. Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca?
- 32. Că după toate acestea se străduiesc neamurile; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele.
- 33. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.

Sfințenia - încununare în Duhul Sfânt (III)

(continuare din numărul trecut)

Noi cinstim pe Sfinți pentru pilda vieții lor exemplare, pentru puterea lor în rugăciune și în mijlocirea lor către Dumnezeu, care se face izvor de binefaceri pentru noi cei ce îi cinstim, dar și, deopotrivă, pentru ca prin intermediul lor să ne apropiem mai mult de viața în Hristos. Întruparea Fiului lui Dumnezeu ca Fiu al Omului s-a făcut pentru ca noi oamenii să ne putem apropia mai mult de Dumnezeu. Dumnezeu S-a pogorât la om, ca pe om să Îl înalțe la Dumnezeu. Iată pentru care motiv, viața Mântuitorului Iisus Hristos pe pământ devine etalon existențial pentru fiecare creștin. Noi păzim credința în Hristos nu doar din perspectiva ei teoretică, ci mai cu seamă din această perspectivă concretă a împlinirii poruncilor lui Dumnezeu și a trăirii conforme cu voia și binecuvântarea lui Dumnezeu. Această viață în Hristos este pusă sub semnul unicității. Ea este și ireversibilă și irepetabilă. Nu mai trăiește nimeni viața în Hristos așa cum o trăiesc eu, tu sau fiecare dintre noi. Dar desigur, această viață-unicat pe care fiecare o petrecem aici pe pământ își are niște repere pe care, pe de o parte, le dă învățătura de credință și tot ceea ce Biserica a dezvoltat ca învățatură pe marginea poruncilor dumnezeiești, a sfaturilor evanghelice și a tot ceea ce Hristos ne-a lăsat ca prețioasă predanie; iar pe de altă parte, viața în Hristos are și pilde concrete, modele vii de trăire.

Ați auzit duminica trecută o întrebare care într-un fel surprinde: *Au nu știți că sfinții vor judeca lumea?* (Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel 6, 1).

Și de aceea, de multe ori, s-a însoțit cu ideea sfântului și a sfințeniei și o oarecare teamă personală față de sfinți și sfințenie. Considerăm sfințenia ca o însușire a unor oameni aleși față de care noi suntem mult prea departe. Pe bună dreptate..., dar și viața pe care noi o trăim reprezintă tot o treaptă a sfințeniei și a sfințirii. Iată, este pusă această sfințenie și ca temelie a vieții noastre dar și ca scop al vieții noastre. Dumnezeu după ce dă cele zece porunci și după ce în mod concret explică cum omul poate sluji și poate fi bineplăcut lui Dumnezeu, concluzionează într-o singură poruncă totul: „*Fiiți sfinți ca Eu, Domnul, sunt Sfânt*” (Levitic 11, 45). Adică nu există credință în Dumnezeu care să se bazeze doar pe aspectele teoretice, doar pe aspectele „ideologice”. Credința în Dumnezeu trebuie să se exprime, să înflorească în viața concretă a fiecăruia dintre noi. *Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor,* — zice Hristos -

asa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri (Matei 5, 16).

Sfinții sunt așadar, pentru fiecare dintre noi, nu atât judecători, cât mai ales călăuze. Cultul Sfinților conține foarte multe referiri la viața lor concretă. Abia din aceste referiri înțelegem că și ei Sfinții au fost oameni ca și noi. Nu le-a lipsit nimic din ispitele și încercările vieții. Și ei s-au confruntat cu dificultățile vremii lor și ei s-au simțit nevrednici de Împărăția lui Dumnezeu așa cum și noi, în sinceritatea sufletului, putem să mărturisim. Sfinții nu sunt niște făpturi cerești și supraomenești, ci ei sunt niște oameni ca și noi. Pe această umanitate a Sfinților se întemeiază întreg cultul nostru pentru că noi culegem din viața lor modele concrete care se pot referi și la viața noastră. De aceea, acea avertizare pe care Sfântul Apostol Pavel o face: *Au nu știți că sfinții vor judeca lumea?* (Epistola întâia către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel 6, 1) - ne pune în față acea dreaptă judecată a lui Dumnezeu oglindită în conștiința personală care trebuie să spună-ți spună: „Ți-am trimis oameni aleși, între care ai trăit și nu ai cules nimic bun de la ei”. Iată dar, sfinții și sfințenia ne atrag atenția asupra acestei realități.

Noi, oamenii, prinși în ansamblul acesta al grijilor pământești și mai cu seamă în mrejele coexistenței sociale nu mai suntem capabili să distingem sfințenia în semenul nostru. Adesea vorbim pe oameni de rău, scormonim în viața semenilor noștri să căutăm răul. Oare la ce ne inspiră aceasta ? - La rău. Ce-ar fi dacă, în viața semenilor noștri am începe să căutăm binele și faptele cele bune. Ne cuprinde de multe ori o pesimistă tendință de a ne mira de ce oamenii păcătoși au mai mult decât noi, trăiesc mai bine decât noi și sunt mai bine plasați în ierarhia socială. De ce oare nu ne-am întreba dacă nu cumva în viața lor există ceva mai bun decât avem noi pentru care Dumnezeu îi răsplătește în felul acesta, prin binefaceri. Sfinții și sfințenia sunt așadar o tainică chemare a noastră spre a căuta binele în viața semenilor. Te-ai gândit oare vreo clipă că vei fi judecat pentru că ai fost nepăsător sau indiferent față de un om sfânt care a trăit în preajma ta și nu i-ai acordat nici o atenție, nu te-a inspirat spre nimica bun ? Iată pentru care motiv numai prezența Sfinților contemporani nouă și prezența în general a Sfinților la Judecata de Apoi devine judecată însăși pentru noi. E tragic să vezi ce ai fi putut fi și să constăți ce ești, sau, mai bine zis, ceea ce nu ai reușit să fii în viața aceasta. Acest fel de regret ne macină cel mai mult din punct de vedere sufletesc.

Pr. Mihai Mărgineanu

Cum să ne ferim de invidie ? Cuvânt al Sfântului Vasile cel Mare

Cum vom proceda ca de la început să nu pună stăpânire pe noi boala invidiei, sau, dacă ne stăpânește, să scăpăm de ea ?

Mai întâi, să nu socotim lucru mare și extraordinar cele omenești: nici bogăția, pe care o au unii oameni, nici slava, care trece, nici bunăstarea trupului. Că noi nu numim bunuri lucrurile trecătoare; noi suntem chemați să ne împărtășim de bunurile cele veșnice și adevărate. Dacă vom cugeta așa, atunci bogățiașul nu mai este de invidiat din pricina bogăției sale, înalții demnitari nu mai sunt de pizmit din pricina mării lor dregătorii, nici cel puternic, din pricina tăriei trupului lui, și nici cel înțelept, din pricina superiorității lui intelectuale. Toate acestea sunt în mâinile celor care le întrebuițează bine numai niște mijloace pentru săvârșirea virtuții; fericirea nu stă în ele; dar cel care le întrebuițează în chip rău este un om vrednic de plâns, ca și cel care se rănește de bună voie cu sabia pe care a primit-o ca să se apere de dușmani. Dacă omul întrebuițează aceste daruri bine și după dreapta judecată și este administrator al bunurilor primite de la Dumnezeu, fără să le păstreze pentru propria sa desfătare, atunci este vrednic de a fi laudat și iubit și pentru iubirea de frați, și pentru dărnicia firii lui.

Un altul se distinge prin deșteptăciunea sa, este un orator talentat al cuvântului lui Dumnezeu și tălmăcitor al cuvintelor Sfintei Scripturi. Să nu invidiezi pe un astfel de om și nici să nu voiești să tacă tălmăcitorul cuvintelor dumnezeiești, dacă, prin harul Sfântului Duh, este aprobat și laudat de ascultători. Că el este spre binele tău și ți s-a trimis prin acel frate darul învățaturii, dacă voiești să-l primești. Mai mult, nimeni nu astupă izvorul care curge, nimeni nu-și acoperă ochii la lumina soarelui, nici nu le pizmuiește, ci dorește să se bucure de ele. Pentru ce nu ascuți cu bucurie când curge în biserică din belșug cuvântul duhovnicesc și când inima evlavioasă izvorăște din harurile Duhului ? Pentru ce nu primești cu mulțumire folosul ce-l ai în urma acestor daruri ? Te mușcă însă aplauzele ascultătorilor și ai voi să nu se folosească nimeni și să nu fie nimeni care să laude ? Cum îți vei dezvinovăți o astfel de purtare în fața Judecătorului inimilor noastre ?

Trebuie să socotim binele adevărat numai binele sufletesc. Trebuie să iubim și să prețuim și pe cel care are multă bogăție, ca și pe cel cu

funcție înaltă sau cu sănătate trupească, dacă le întrebuițează după dreapta judecată, socotindu-le mijloace obștești de trai, când dă, de pildă, cu inimă largă din averea sa celor lipsiți, când își pune trupul în slujba celor bolnavi, când socotește toată averea sa nu atât a lui, cât mai mult a oricărui om în nevoie. Dar pe un om care nu întrebuițează așa aceste mijloace obștești de trai, pe el trebuie să-l socotim mai degrabă nenorocit decât de invidiat, ca pe unul ce are mai multe prilejuri de a fi rău, căci prisosul mijloacelor de trai și de bogăție este spre pierderea lui. Dacă bogăția ajunge un mijloc pentru săvârșirea nedreptății, atunci bogatul este vrednic de plâns; dar dacă bogăția este pusă în slujba virtuții, atunci nu mai poate da loc invidiei, că foloasele bogăției sunt puse în chip obștesc la îndemâna tuturor, afară numai dacă cineva, din pricina mării lui răutăți, pizmuiește propriul său bine.

Și, pe scurt, dacă te ridici cu mintea deasupra celor omenești și privești la binele real, la ceea ce merită să fie laudat, atunci niciodată nu vei socoti vrednic de fericit și de invidiat vreunul din lucrurile cele pământești și pieritoare. Dacă gândești așa și nu te minunezi de cele lumești ca de niște lucruri mari, atunci este cu neputință să te cuprindă invidia. Dar dacă dorești negrești slava și vrei să te arăți mai presus de ceilalți oameni și nu suferi să fii al doilea — că și starea aceasta dă naștere la invidie—, atunci mută-ți ambiția ta, ca pe un curent de apă, spre dobândirea virtuții. Nu căuta să te îmbogățești cu orice preț și nici să fii cu bun nume în lucrurile lumești. Toate acestea nu stau în puterea ta. Dimpotrivă, caută să fii drept, curat sufletește și trupest, înțelept, curajos și răbdător în suferințele pentru credință. Lucrând așa, te mântuiești și pe tine însuși și vei avea strălucire mai mare pentru niște bunuri mai mari. Da, virtutea stă în puterea noastră și poate fi dobândită de omul sârguitor; belșugul de avuție, însă frumusețea trupului și înălțimea funcțiilor nu stau în puterea noastră. Așadar, dacă virtutea este un bun mai mare și mai durabil și dacă toți mărturisim că este de preferat, urmează că trebuie s-o urmăm. Dar este cu neputință să se nască în sufletul vostru virtutea dacă sufletul nu ne e curățit de celelalte vicii și, înainte de toate, de invidie.

(Omilii și Cuvântări, EIMBOR, București, 2004, pp. 194–197)